

व्यापार गर्दै आएका एक व्यापारीले व्यापारको सिलसिलामा भरत प्रसाद सँग एक करोड रुपैयाँ ऋण लिएकोमा मिटर व्याज सहित करिव १० करोड रुपैयाँ बुझाई सकेको पिडितले रुँदै जनरक्षा लाई बताएका छन ।मिटर व्याजी भरत प्रसादले डिएसपी पनेरुको सल्लाहमा काठमाडौंको सिडियोलाई समेत गुमराहमा राख्दै शान्ति सुरक्षाको नाममा उठौति पुठौति धन्दा चलाएको बुझिएको छ।' यो कुनै अमुक पात्र र घटनाको विशिष्ट बिश्लेषण हैन, उक्त मिडियाको नेपाल प्रहरीलाई बुझे आम निष्कर्ष अर्थात सिद्धान्त हो । के यस्तै हो त सत्य ? के यस्तै हो त राज्यको चौथो अङ्ग ठानिएको आम पत्रकारिताको पनि निष्कर्ष ? पत्रकारिता जस्तो संवेदनशील क्षेत्रमा काम गर्नेले संस्थालाई नै खराब सावित गर्न कुनै कथा बनाउनु मेरो लागि मात्र हैन, सबैको लागि दुःखद आश्चर्यको विषय हो ।

यसरी कथित समाचारको आधारमा सुरक्षा अङ्गलाई नै खराब सिद्ध गर्न खोजुले सम्बन्धित मिडियाले जान-अज्ञान समाजका खराब तत्वलाई नै त प्रोत्साहित गरिरहेको छैन ? भन्ने प्रश्न उठ्नु स्वभाविक हो । तथापि एक जिम्मेवार अधिकारीको रूपमा मैले उक्त मिडियाको असावधानी र कफल्लापनको उपज भनेर नै लिनु पर्दछ ।

समाचारमा म मात्र नभएर सिंगो प्रहरी संगठन माथि नै प्रश्न उठाईएको छ । सरकारले दिएको तलब-भत्ता खाएर आफ्नो कार्यक्षेत्रमा खट्ने प्रहरी माथिको यो दाग प्रमाणित नभए उक्त संचार माध्यमले यो आरोपको दाग कसरी मेट्न सक्छ ? कतै प्रहरीहरु नै ठगि कार्यमा संलग्न छन् भन्ने मानकलाई जबर्जस्ती संस्थागत गरि मिटरब्याजीहरुलाई प्रोत्साहन गर्ने किञ्चित उद्देश्यले त यो समाचार प्रकाशित भएको हैन ? यो समाचार पुष्टि नहुँदा हजारौं जनाले शेयर गरेको समाचारले आम जनमानसको प्रहरी संगठन, शान्ती-व्यवस्था र समग्र राज्य प्रणाली माथि कस्तो धारणा बन्छ ? अपुष्ट समाचारले समाजको मनोविज्ञान नै आपराधिक क्रियाकलाप तर्फ धकेल्न मद्धत गर्छ कि गर्दैन ? राज्यको चौथो अङ्गले अर्को एउटा संगठनको बदनाम गर्ने उद्देश्यमा प्रेरित हुनु कतिको न्यायोचित छ ?

अतः सम्बन्धित सञ्चार माध्यमलाई उक्त झुटा र आधारहीन समाचार तत्काल हटाउन, सार्वजनिक रूपमा क्षमायाचना गरि खण्डन प्रकाशित गर्न तथा भविष्यमा यस्ता गैरजिम्मेवार सामग्री प्रकाशन नगर्न अनुरोध गर्दछु। साथै प्रेस काउन्सिल नेपाल, सूचना तथा प्रसारण विभाग लगायत सम्बन्धित नियामक निकायहरुलाई यस विषयमा तुरुन्त छानबिन गरी दोषीमाथि कडा कानुनी कारबाही गर्न जोडदार माग गर्दछौं।

यदि यस्ता झुटा, भ्रामक तथा चरित्रहत्या गर्ने सामग्री सच्याइएन भने सम्बन्धित व्यक्तिहरु कानुनी उपचार खोज्न बाध्य हुने स्पष्ट पार्दछौं।

निवेदक,
निर्मल पनेरु